

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

ВИЩА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

X Всеукраїнська
науково-методична конференція

28–29 листопада 2013 р.

Збірник праць конференції

Київ • НТУУ «КПІ» • 2013

УДК 378(063)
ББК 74.58я43
В55

Локальне електронне видання на CD-ROM

Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості : зб. праць
X всеукр. наук.-метод. конф., 28–29 листоп. 2013 р., Київ / М-во освіти і
науки України, Нац. техн. ун-т України «Київ. політехн. ін-т». –
Електрон. дані. – К. : НТУУ «КПІ», 2013. – 1 електрон. опт. диск (CD-
ROM); 12 см. – Назва з тит. екрана

**ВИЩА ОСВІТА:
ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ**

X Всеукраїнська науково-методична конференція
28–29 листопада 2013 р.

Збірник праць конференції

Укладач: *Головенкін Володимир Павлович*, канд. техн. наук, доцент

Відповідальний
за випуск: *Гожій Сергій Петрович*, д-р техн. наук, доцент

За редакцією авторів

ISBN 978-966-622-604-7

© НТУУ «КПІ», 2013

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ 6 КУРСУ З ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНІ ХВОРОБИ» НА КЛІНІЧНИХ БАЗАХ

Васильєва Л.І., Сапожниченко Л.В.

*м. Дніпропетровськ, ДЗ «Дніпропетровська медична академія Міністерства
охорони здоров'я України»*

Проблема вдосконалення науково-теоретичної та практичної підготовки майбутніх лікарів є однією з найактуальніших у професійній освіті. На сучасному етапі розвитку вітчизняної медицини відбулось створення первинної ланки охорони здоров'я населення, що викликало потребу швидкої переорієнтації напрямку підготовки випускників медичних ВУЗів. Вимогою часу є якісна підготовка сімейних лікарів, які мають достатню теоретичну та клінічну підготовку, мають високий рівень комунікативної культури, володіють психолого-педагогічними навичками та умінням спілкуватися з пацієнтами різних вікових груп. Майбутній спеціаліст ще під час навчання повинен отримати поштовх до саморозвитку і самовдосконалення на протязі всієї наступної професійної діяльності.

Головним завданням професійного навчання студентів-медиків на етапі вивчення дисципліни «внутрішні хвороби» є формування внутрішньої потреби постійно оновлювати, поширювати та поглиблювати коло своїх знань та вмінь на користь хворих людей. Головними завданнями викладача на цьому етапі навчання є допомога кожному студенту в набутті практичного досвіду, придбанні навичок самостійного проведення диференційної діагностики, освоєнню вмінь призначати план обстеження та лікування. Тільки праця в умовах реальної клінічної практики під керівництвом викладача дозволяє та вимушує студента повертатись до отриманих теоретичних знань та використовувати їх у повсякденній клінічній практиці. При плануванні практичних занять і створенні методичних рекомендацій для практичної роботи студентів обов'язковим є повернення до фундаментальних дисциплін з метою кращого розуміння змін стану організму, створених хворобою, призначенню необхідного обсягу обстежень та вибору плану лікування конкретного пацієнта.

Наголошуємо, що найважливішим етапом навчання майбутніх сімейних лікарів є самостійна наполеглива робота студента із хворими. Для створення кращих умов для самостійної роботи студентів скорочуються аудиторні навантаження та кількість лекцій. Завдяки цьому, з'являється можливість розвивати індивідуальні особливості студентів. Все це сприяє поглибленню знань, вмінь, вдосконалює практичні навички та клінічне мислення, формує відповідальність, наполегливість, організованість та спонукає до необхідності постійного поповнення знань. Надзвичайно важливу роль при проведенні практичних занять з дисципліни «внутрішні хвороби» відіграє клінічний розгляд тематичних хворих, як одна з форм самостійної роботи студента під керівництвом викладача. Студенти самостійно збирають скарги, анамнез захворювання та життя, проводять огляд, формулюють попередній діагноз, складають план обстеження та лікування, визначають як заходи профілактики того або іншого захворювання, так і його прогноз. Обов'язковим є застосування майбутнім фахівцем з сімейної медицини деонтологічних навичок при роботі з пацієнтами різної статі, віку та рівня освіти. При необхідності отримання додаткової

інформації кожен студент має можливість консультації та спілкування як з лікарем відділення, так і іншими «вузькими» лікарями-спеціалістами, що сприяє формуванню навички колегіальної комунікації та колегіального вирішення складних клінічних ситуацій. Придбання навичок спілкування із хворим та колегами починається на етапі навчання у ВУЗі та удосконалюється протягом всієї подальшої практичної роботи. Завданням лікаря-педагога є сприяння підготовці майбутнього лікаря, як особи з щирими людськими якостями, здатного поважати пацієнта, колег, молодший медичний персонал. Вищий прояв професіоналізму – дотримання гуманізму, добросовісного виконання своїх обов'язків по відношенню до пацієнта, колег і суспільства в цілому.

Методично правильний контроль за організацією та ходом самостійної роботи заохочує студента якісно її виконувати та є мотивуючим фактором його освітньої діяльності. Навчитись клінічному мисленню можливо тільки в процесі безпосередньої роботи із хворим, коли лікар усвідомлює що несе відповідальність за трактовку діагнозу та призначене лікування. Вміння практично застосовувати в повсякденній клінічній практиці стандартів діагностики та лікування захворювань внутрішніх органів бере початок саме на етапі, коли студент безпосередньо стикається із реальними питаннями курації конкретного хворого. Невпинний розвиток медичної галузі створює зацікавленість та розуміння необхідності постійного поповнення знань та вмінь.

Призначенням викладача на клінічній базі є не тільки керівництво самостійною роботою студентів із пацієнтами та формування багатогранної особистості сімейного лікаря, це також вдосконалення та інтенсифікація діагностичного та лікувального процесу у лікувально-профілактичному закладі, де розташована клінічна кафедра.